

Lovforslag nr. L 13. Fremsat den 8. oktober 2003 af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sikkerhed til søs, lov om skibes besætning, lov om dykkerarbejde og dykkermateriel m.v. og forskellige andre love samt om ophævelse af lov om måling af skibe

(Sammenlægning af klagenævn, regulering af klageadgang, nedlæggelse af Eksamenskommissionen for Dykkere samt regelforenklning vedrørende skibsmåling)

§ 1

I lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 627 af 26. juli 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 4, ændres »Tilbageholdelsesnævnet« til: »Ankenævnet for Søfartsforhold«.

2. I § 17, stk. 1, ændres »§ 21, stk. 2« til: »§ 21, stk. 3«.

3. § 17, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder om at Søfartsstyrelsens og andre offentlige myndigheds afgørelser truffet i medfør af loven ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

4. Kapitel 7 affattes således:

»Kapitel 7

Ankenævnet for Søfartsforhold

§ 21. Økonomi- og erhvervsministeren nedsetter et Ankenævn for Søfartsforhold, der behandler klager over tilbageholdelse af skibe og forbud imod anløb af dansk havn, påbud og forbud over for skibe, som er meddelt i henhold til § 43 eller § 43 a, stk. 1 eller 2, i lov om beskyttelse af havmiljøet, fastsættelse af skibes besætning samt søfartslægers afgørelser om søfaren-

des og fiskeres helbredsmæssige egnethed til skibstjeneste.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan henlægge behandlingen af klager over andre afgørelser end de i stk. 1 nævnte til Ankenævnet for Søfartsforhold.

Stk. 3. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Nævnet består af en formand, der skal være dommer, samt et antal sagkyndige medlemmer. For formanden kan udpeges en stedfortræder. Nævnets sagkyndige medlemmer skal have kendskab til søfartsforhold, herunder tekniske, nautiske eller søfartsmedicinske forhold.

Stk. 5. Formanden og nævnets medlemmer samt stedfortræderen for formanden udnævnes af økonomi- og erhvervsministeren for en periode af 4 år med mulighed for genudnævnelse.

Stk. 6. Ved afgørelsen af den enkelte sag deltager et antal medlemmer udpeget af formanden efter regler fastsat af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 7. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om nævnets virksomhed, herunder udpegning af nævnets medlemmer, formandens sammensætning af nævnet i de enkelte sager, samt om klagefrister og sagsbehandling.

Stk. 8. Søfartsstyrelsen er sekretariat for Ankenævnet for Søfartsforhold.«

§ 2

I lov nr. 15 af 13. januar 1997 om skibes besætning, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 465 af 14. juni 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 3, ændres »besætningsnævnet« til: »det i medfør af lov om sikkerhed til søs nedsatte Ankenævn for Søfartsforhold.«

2. Overskriften til § 16 affattes således:

»Klager over besætningsfastsættelse«

3. § 16 affattes således:

»§ 16. Afgørelse truffet af Søfartsstyrelsen i henhold til § 4, stk. 2, § 5, § 6, stk. 3, § 9, stk. 2 og 3, § 10, stk. 2 og 3, § 12, § 15, stk. 1, og § 18, stk. 2, kan af vedkommende rederi eller søfarendes organisation indbringes for det i medfør af lov om sikkerhed til søs nedsatte Ankenævn for Søfartsforhold.«

4. § 26 affattes således:

»§ 26. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder om at klager over Søfartsstyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

§ 3

I lov nr. 476 af 30. juni 1993 om beskyttelse af havmiljøet, som ændret bl.a. ved lov nr. 435 af 10. juni 1997, og senest ændret ved § 1 i lov nr. 393 af 28. maj 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 50, nr. 2, ændres »Tilbageholdelsesnævnet« til: »det i medfør af lov om sikkerhed til søs nedsatte Ankenævn for Søfartsforhold.«

2. I § 51, stk. 5, ændres »det Tilbageholdelsesnævn, der er nedsat i henhold til § 21 i lov om skibes sikkerhed m.v.« til: »Ankenævnet for Søfartsforhold, der er nedsat i medfør af lov om sikkerhed til søs«, og »Tilbageholdelsesnævnet« ændres til: »Nævnets«.

3. I § 51, stk. 6, ændres »Tilbageholdelsesnævnet« til: »Ankenævnet for Søfartsforhold«.

4. I § 51, stk. 7, ændres »Tilbageholdelsesnævnet« til: »Ankenævnet for Søfartsforhold«.

§ 4

I lov om dykkerarbejde og dykkermateriel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 18 af 7. januar 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 2, ændres »og omfang« til: », omfang og eksaminer, herunder om udstedelse af eksamensbeviser«.

2. § 5 ophæves.

3. § 22 affattes således:

»§ 22. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder om at klager over Søfartsstyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

§ 5

I sømandsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 19. september 1995, som senest ændret ved lov nr. 277 af 8. maj 2002, foretages følgende ændring:

1. § 75 a affattes således:

»§ 75 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder om at klager over Søfartsstyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

§ 6

I lov om skibsmåling, jf. lovbekendtgørelse nr. 43 af 2. februar 1993, foretages følgende ændring:

1. § 10 a affattes således:

»§ 10 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder om at klager over Søfartsstyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

§ 7

Lov om måling af skibe, jf. lovbekendtgørelse nr. 577 af 29. september 1988, ophæves.

§ 8

Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Sager, som ved denne lovs ikrafttræden er modtaget til behandling i Tilbageholdelses-

nævnet eller Besætningsnævnet, færdigbehandles af disse nævn efter de hidtil gældende regler.

Stk. 3. For skibe, der i medfør af den i § 7 nævnte lov har fået udstedt målebrev, som er gyldigt ved denne lovs ikrafttræden, finder § 8 i lov om skibsmåling tilsvarende anvendelse.

§ 9

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1) Lovforslagets baggrund og formål

Regeringen iværksatte kort efter sin tiltræden en omfattende sanering af statslige råd og nævn mv. En lang række råd og nævn mv. er således allerede nedlagt, sammenlagt eller lagt ind under andre institutioner. Regeringen har tilkendegivet, at indsatsen for at sanere statslige råd og nævn mv. skal fortsætte. Som led i regeringens bestræbelser for at gennemgå og forenkle råd- og nævnsstrukturen inden for alle områder, har Søfartsstyrelsen gennemgået klagenævnene på søfartsområdet med henblik på forenklingmulighederne.

Tilbageholdelsesnævnet, Besætningsnævnet og Helbreds-nævnet for Søfarende og Fiskere behandler hver kun et mindre antal sager årligt. Tilsammen behandler nævnene årligt under 25 sager i alt og har det seneste års tid behandlet 15 sager. På den baggrund er det ikke fundet hensigtsmæssigt at opretholde tre separate nævn på søfartsområdet med så få sager. Lovforslaget indeholder derfor forslag om at sammenlægge Tilbageholdelsesnævnet, Besætningsnævnet og Helbreds-nævnet for Søfarende og Fiskere.

Den gældende søfartslovgivning indeholder bestemmelser, hvorefter ministeren, såfremt denne henlægger sine beføjelser til Søfartsstyrelsen eller andre offentlige myndigheder, kan fastsætte bestemmelser om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Bestemmelserne omfatter efter deres ordlyd ikke de tilfælde, hvor Søfartsstyrelsens kompetence til at træffe afgørelse ikke beror på en bemyndigelse fra ministeren, men er hjemlet direkte i den pågældende lov. Dette er ikke hensigtsmæssigt, idet også de tilfælde, hvor Søfartsstyrelsen træffer afgørelse direkte i medfør af loven, omfatter sager, der forudsætter søfartsfaglig indsigt. Lovforslaget udvider adgangen til at fastsætte regler om klageadgang til også at omfatte disse tilfælde.

Som led i forenklingen af råd- og nævnsstrukturen foreslås det endvidere, at Eksamenkommissionen for Dykkere nedlægges. Herved tilpasses dykkerområdet til den udvikling, der er inden for de øvrige maritime uddannelser, hvor eksamenkommissionerne blev nedlagt med virkning fra 1. maj 2002. Eksamenkommissionens opgaver vil for størstedelens vedkommende fremover blive varetaget af Søfartsstyrelsen.

Lovgivningen på søfartsområdet har løbende været gennemgået med henblik på regelforenkling. Inden for de senere år er der navnlig etableret en ny regelstruktur på søfartsområdet, og samtlige hovedregelværker er fornyet. På baggrund af regeringens regelforenklingsbestræbelser er lovgivningen på søfartsområdet blevet gennemgået med henblik på yderligere regelforenklinger. Som følge heraf foreslås det, at lov om måling af skibe, jf. lovbekendtgørelse nr. 577 af 29. september 1988, ophæves. Loven er ikke nødvendig i dag, da der ikke længere bliver målt skibe efter loven. Den har endvidere kun betydning for et meget begrænset antal ældre skibe, der har fået udstedt målebrev i henhold til loven. Disse målebrev bevarer deres gyldighed.

2) Lovforslagets indhold

Sammenlægning af tre klagenævn og regulering af klageadgangen på søfartsområdet

Lovforslaget indebærer, at der etableres et nyt klagenævn, "Ankenævnet for Søfartsforhold", der skal behandle klager, der hidtil har været behandlet i henholdsvis Tilbageholdelsesnævnet, Besætningsnævnet og Helbreds-nævnet for Søfarende og Fiskere. Lovforslaget medfører således, at Tilbageholdelsesnævnet og Besætningsnævnet nedlægges. Helbreds-nævnet for Søfarende og Fiskere vil endvidere blive nedlagt administrativt, når det nye nævn er etableret. Sammenlægningen af de tre hidtidige klagenævn medfører, at der sker en forenkling af klagenævnsstrukturen på søfartsområdet. Efter lovforslaget er der således kun ét klagenævn, der skal varetage klager over Søfartsstyrelsens eller miljømyndighedernes afgørelser

vedrørende tilbageholdelse af skibe og forbud mod anløb af dansk havn, påbud og forbud over for skibe meddelt i henhold til § 43 eller 43 a, stk. 1 eller 2, i lov om beskyttelse af havmiljøet, fastsættelse af skibes besætning og søfartslægers afgørelser om søfarendes og fiskeres helbredsmæssige egnethed til skibstjeneste. Bestemmelserne om det nye nævn indsættes i lov om sikkerhed til søs.

Det foreslås, at det nye Ankenævn for Søfartsforhold sammensættes af en formand, der skal være dommer, og et antal sagkyndige medlemmer. Under hensyn til karakteren af de sager, som nævnet skal behandle, er den hidtidige ordning med en dommer som formand for nævnet videreført. De sagkyndige medlemmer skal have kendskab til søfartsforhold, herunder tekniske, nautiske eller søfartsmedicinske forhold. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om nævnet og dets virksomhed i en bekendtgørelse, jf. stk. 7. Heri vil bl.a. indgå nærmere regler for udpegning af nævnets medlemmer, om formandens sammensætning af nævnet i de enkelte sager, om klagefrister mv.

Nævnets kompetence til at behandle sager foreslås afgrænset på samme måde som de tre hidtidige nævn. Der åbnes dog mulighed for, at økonomi- og erhvervsministeren vil kunne henlægge behandlingen af klager over andre afgørelser til nævnet. Endvidere udvides den adgang, som ministeren har til at fastsætte regler om klagebehandlingen, til også at omfatte tilfælde, hvor Søfartsstyrelsens kompetence til at træffe afgørelse ikke beror på delegation fra ministeren, men fremgår direkte af loven. Denne sontring forekommer ikke hensigtsmæssig på søfartsområdet, hvor Søfartsstyrelsen træffer langt hovedparten af afgørelserne direkte med hjemmel i loven. Der bør derfor også i disse tilfælde være hjemmel til at fastsætte nærmere regler om klageadgang, bl.a. i sager, der forudsætter en særlig sagkundskab. Antallet af klager til Økonomi- og Erhvervsministeriets departement har de seneste år ligget på ca. 15 sager årligt, hvilket ikke tyder på noget større behov for yderligere rekursmuligheder. Retsstillingen vil efter forslaget minde om retsstillingen på andre områder under Økonomi- og Erhvervsministeriet, jf. de ændringer af bolig- og bygningslovgivningen, som blev gennemført i sidste folketings-samling. Der henvises til lov L 2003 406 (FT 2002-03 A 4258, FF 5945, 8649 og 9539) og L 2003 458 (FT 2002-03 A 6422, FF 7928, 9740, 10475). Såfremt der måtte vise sig et behov herfor, vil klager over andre af Søfartsstyrelsens afgørelser kunne henlægges til ankenævnet.

Nedlæggelse af Eksamenskommissionen for Dykkere

Som led i forenklingen af råd- og nævnstrukturen foreslås det endvidere, at Eksamenskommissionen for Dykkere nedlægges. Hermed tilpasses dykkerområdet til den udvikling, der er inden for de øvrige maritime uddannelser.

Nedlæggelsen af Eksamenskommissionen for Dykkere medfører, at de fleste af eksamenskommissionens opgaver overtages af Søfartsstyrelsen. Det betyder, at det fremover vil være Søfartsstyrelsen, der sikrer kvaliteten af uddannelsen og de eksaminer, som afholdes af de to skoler, der uddanner erhvervsdykkere, Søværnets Dykkerskole og Erhvervsuddannelsescenter Midt, Viborg. Opgaven med selve udstedelsen af beviser for beståede eksaminer vil blive overdraget til skolerne, men Søfartsstyrelsen vil som hidtil udstede erhvervsdykkerbevis og føre registeret over eksaminerede dykkere, der tillige indeholder oplysninger om dykkernes efteruddannelser.

Ophævelse af lov om måling af skibe

Skibes tonnage skal måles med henblik på registrering, og en række sikkerhedskrav mv. beror på skibenes størrelse. Der er i dag to love om måling af skibe. Den ene er lov om måling af skibe fra 1954, jf. lovbekendtgørelse nr. 577 af 29. september 1988. Den anden er lov om skibsmåling fra 1977, jf. lovbekendtgørelse nr. 43 af 2. februar 1993. Skibe måles i dag efter 1977-loven, der som udgangspunkt gælder for alle skibe uanset længde. En række skibe er målt efter 1954-loven og har fortsat målebrev udstedt i medfør af denne lov, der fortsat er gyldige. Det findes imidlertid ikke længere hensigtsmæssigt at opretholde to love vedrørende måling af skibe, da 1954-loven kun har betydning for et meget begrænset antal skibe, og der ikke længere bliver målt skibe efter loven. Det foreslås derfor, at 1954-loven ophæves som led i regeringens regelforenklingsinitiativer. Lovforslaget indebærer, at de målebrev, der er udstedt efter loven for en række ældre skibe, fortsat bevares deres gyldighed, indtil der eventuelt skal foretages en fornyet måling efter 1977-lovens regler.

3) Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der er i 2003 afsat 25.000 kr. til Tilbageholdelsesnævnet, 65.000 kr. til Besætningsnævnet og 20.000 kr. til Helbreds-nævnet. Det vil sige i alt 110.000 kr. Der forventes en mindre besparelse ved sammenlægningen af de tre nævn. Beløbet til det nye nævn afholdes inden for Søfartsstyrelsens ramme. Sammenlægningen vil endvidere betyde en mindre administrativ

lettelse i forbindelse med Søfartsstyrelsens sekretariatsbistand til de tre nævn. Lovforslaget forventes ikke i øvrigt at have økonomiske eller administrative konsekvenser for staten, kommuner eller amtskommuner.

4) Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget indeholder ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Lovforslaget medfører, at dykkerskolerne fremover har administrationen med at udstede eksamensbeviserne, men forslaget har i øvrigt ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, som har vurderet, at forslaget ikke indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet på samfunds niveau eller pr. virksomhed i et omfang, der berettiger, at det bliver forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

5) Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

6) Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

7) Høring

Et udkast til lovforslaget har været i høring hos: Advokatrådet, Amtrådsforeningen i Danmark, Beredskabsstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Bilfærgernes Rederiforening, Brancheforeningen for Dykkermateriel, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Rederiforening, Dansk Dykkerforening, Danske Maritime, Dansk Sportsdykker Forbund, Dansk Sø-Restaurations Forening, Domstolsstyrelsen, Dykkerfirmaernes Branche forening, Den Marinearkæologiske Referencegruppe, Entreprenørforeningen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Erhvervsuddannelsescenter Midt, Falck, Færvandsvæsenet, Finansministeriet, Fiskeriets Arbejds miljøråd, Fiskernes Forbund, Forbund-

det af Offentligt Ansatte, Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere, Foreningen af Kommunale Beredskabschefer, Foreningen af Danske Privathavne, Forsvarskommandoen, Forsvarsministeriet, Frederiksberg kommune, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Færøernes Landsstyre, Grønlands Hjemmestyre, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landsorganisationen i Danmark, Ligestillingsafdelingen, Maskinmestrenes Forening, Metal-Søfart, Miljøministeriet, Miljøstyrelsen, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, North Sea Operators Committee-Denmark, Radiotelegrafistforeningen af 1917, Rederiet A.P. Møller, Rederiforeningen af 1895, Rederiforeningen for mindre skibe, RestaurationsBranchens Forbund, Rigsombudsmanden i Grønland, Sammenslutningen af Danske Havne, Skibs- og Bådebyggeriernes Arbejdsgiverforening, Specialarbejderforbundet i Danmark, Statsansattes Kartel, Statsministeriet, Statstjenestemændenes Centralorganisation II, Sundhedsstyrelsen, Søfartens Arbejds miljøråd, Søfartens Ledere – Dansk Navigatorforening, Sømandenes Forbund, Søværnet, Søværnets Teknikskole – Dykkerkursus, Trafikministeriet og Transporterhvervets UddannelsesRåd.

Da lovforslaget også omfatter en ændring af havmiljøloven, har det tillige været forelagt for følgende: Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Centralorganisationen af Industriansatte i Danmark, Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskeforbund, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Sejlunion, Dansk Transport og Logistik, Forbrugerrådet, Energistyrelsen, Friluftsrådet, Greenpeace Danmark, Ingeniørforeningen i Danmark, Kulturarvsstyrelsen, Kystdirektoratet, Miljøklagenævnet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Mærsk olie og Gas A/S, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Rådet for Større Badesikkerhed, Skov- og Naturstyrelsen, Told- og Skattestyrelsen, Udenrigsministeriet og Verdensnaturfonden.

8) *Vurdering af konsekvenser af lovforslaget*

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ Merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede § 1, nr. 4, hvorefter det nuværende Tilbageholdelsesnævn nedlægges, og der oprettes et nyt ankenævn, Ankenævnet for Søfartsforhold, der fremover bl.a. skal behandle de sager, der har hørt under Tilbageholdelsesnævnet.

Til nr. 2

Ændringen er en konsekvensændring. Efter de gældende regler er det nuværende Tilbageholdelsesnævns afgørelser endelige. Som følge heraf er det fastsat i § 17, stk. 1, at økonomi- og erhvervsministeren ikke er øverste administrative myndighed i disse sager. Tilsvarende er der i lovforslagets § 1, nr. 3, fastsat, at det nye Ankenævn for Søfartsforholds afgørelser skal være endelige. Der er derfor sket en konsekvensændring af henvisningen fra § 21, stk. 2, til § 21, stk. 3. Det bemærkes, at også afgørelser truffet af det nuværende Besætningsnævn og Helbreds-nævnet for Søfarende og Fiskere er endelige, jf. besætningslovens § 16, stk. 1, og § 1, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 903 af 28. september 2000 om Helbreds-nævnet for Søfarende og Fiskere.

Til nr. 3

Efter de gældende regler kan ministeren, såfremt denne henlægger sine beføjelser til Søfartsstyrelsen eller anden offentlig myndighed, fastsætte regler om klageadgangen, herunder bestemme at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Be-

stemmelsen omfatter efter sin ordlyd ikke de tilfælde, hvor Søfartsstyrelsens beføjelse til at træffe afgørelse ikke beror på en delegation fra ministeren, men fremgår direkte af loven.

Denne sondring forekommer ikke hensigtsmæssig på søfartsområdet, hvor Søfartsstyrelsen træffer langt hovedparten af afgørelserne direkte med hjemmel i loven. Det findes derfor uhensigtsmæssigt, at der ikke også i disse tilfælde er hjemmel til at fastsætte nærmere regler om klageadgang, f.eks. om fastsættelse af klagefrister eller om, at administrativ klageadgang til Økonomi- og Erhvervsministeriet kan afskæres i sager, der forudsætter en særlig teknisk eller søfartsfaglig sagkundskab. Retsstillingen vil efter forslaget minde om retsstillingen på andre områder under Økonomi- og Erhvervsministeriet, f.eks. på Erhvervs- og Boligstyrelsens og Sikkerhedsstyrelsens område. Såfremt der måtte vise sig et behov herfor, vil klager over Søfartsstyrelsens afgørelser kunne henlægges til det nye ankenævn.

Til nr. 4

Lovforslaget indebærer, at der oprettes et nyt Ankenævn for Søfartsforhold, der skal behandle sager, der hidtil har været behandlet i de tre eksisterende klagenævne på søfartsområdet, Tilbageholdelsesnævnet, Besætningsnævnet og Helbreds-nævnet for Søfarende og Fiskere. Tilbageholdelsesnævnet er nærmere beskrevet her, mens Besætningsnævnet er beskrevet under § 2, nr. 3, og Helbreds-nævnet for Søfarende og Fiskere under § 5, nr. 1.

Tilbageholdelsesnævnet er reguleret i § 16, stk. 4, og § 21 i lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 627 af 26. juli 2002. Nævnets formand skal være dommer. Medlemmerne, der skal besidde teknisk el-

ler nautisk sagkundskab, udpeges efter indstilling fra erhvervets parter. Formanden udpeger efter den enkelte sags beskaffenhed fire medlemmer, der skal deltage i behandling af sagen. I visse tilfælde udpeges kun to medlemmer. De søfarendes og redernes organisationer skal være ligeligt repræsenteret.

Tilbageholdelsesnævnet behandler klager over Søfartsstyrelsens beslutninger om tilbageholdelse af skibe og forbud imod anløb af dansk havn. Endvidere behandler nævnet klager over afgørelser om forbud eller påbud udstedt i medfør af §§ 43 eller 43 a, stk. 1 eller stk. 2, jf. § 51, stk. 4, i lov om beskyttelse af havmiljøet. Nævnet har inden for det seneste års tid behandlet to sager.

Det foreslås, at bestemmelserne om det nye Ankenævn for Søfartsforhold fastsættes i lov om sikkerhed til søs. Det foreslås endvidere i *stk. 1*, at det nye ankenævn skal behandle sager inden for de tre hidtidige nævns kompetenceområder. Der er således ikke lagt op til en udvidelse af nævnets kompetenceområde. Antallet af sager ved de tre nævn ligger årligt på under 25 sager i alt og har det seneste års tid været på 15 sager. Det tyder på, at det reelle behov for administrativ prøvelse ikke er stort. Forslaget åbner dog i *stk. 2* mulighed for, at økonomi- og erhvervsministeren kan henlægge yderligere klagesager til nævnet, såfremt der efterfølgende måtte vise sig særligt behov for dette.

Det foreslås i *stk. 3*, at det nye ankenævns afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Det svarer til de hidtil gældende regler for afgørelser, der træffes i henholdsvis Tilbageholdelsesnævnet, Besætningsnævnet og Helbreds-nævnet for Søfarende og Fiskere. Nævnets afgørelser kan som hidtil indbringes for domstolene.

Det nye ankenævn foreslås i *stk. 4* sammensat af en formand, der skal være dommer, samt et antal sagkyndige medlemmer. Det forudsættes tillige, at stedfortræderen for formanden er dommer. Da nævnet som klageinstans skal behandle sager, som har indgribende betydning for de berørte, foreslås det at fortsætte den hidtidige ordning med en dommer som formand for nævnet. Det er dog ikke fundet nødvendigt at stille krav om, at formanden skal være landsretsdommer. De sagkyndige medlemmer skal have kendskab til søfartsforhold, herunder tekniske, nautiske eller søfartsmedicinske forhold. Derved sikres den nødvendige sagkundskab inden for nævnets kompetenceområder. Der vil blive fastsat bestemmelser om udpegningen af medlemmer til nævnet, der sikrer, at den nødvendige sagkundskab i nævnet er til stede, og at organisatio-

nerne på søfartsområdet i lighed med andre råd og nævn på søfartsområdet, f.eks. Skibstilsynsrådet, sikres en passende adgang til at indstille medlemmer. Der vil blive taget højde for, at det vil kunne være nødvendigt for de enkelte organisationer at indstille flere medlemmer for at tilvejebringe den nødvendige sagkundskab. Det vil endvidere blive sikret, at nævnet har en sådan fleksibilitet, at det kan træde sammen med kort varsel. Det kan særligt være relevant i sager om f.eks. tilbageholdelse, idet tilbageholdelsen af et skib kan være særdeles omkostningskrævende for rederiet.

I *stk. 5*, foreslås det, at formanden og nævnets medlemmer samt stedfortræderen for formanden udnævnes af økonomi- og erhvervsministeren for en periode af 4 år med mulighed for genudnævnelse. Der er ikke i reglerne for de nuværende tre nævn fastsat regler om faste udnævnelsesperioder. Det findes imidlertid hensigtsmæssigt, i lighed med hvad der gælder for en række andre nævn, at fastsætte en 4-årig udnævnelsesperiode for at sikre mulighed for løbende fornyelse af nævnet.

Det foreslås i *stk. 6*, at formanden efter regler fastsat af økonomi- og erhvervsministeren skal træffe afgørelse om nævnets sammensætning afhængig af, hvilken sag der skal behandles. Baggrunden for bestemmelsen er, at der er stor forskel på den faglige ekspertise, der er nødvendig for behandlingen af de enkelte sager. Det er endvidere hensigten administrativt, jf. *stk. 7*, at fastsætte regler om, at formanden ved afgørelsen om sammensætning af nævnet i de konkrete sager bl.a. skal tage hensyn til, at de nævnsmedlemmer, der udpeges til behandlingen af den konkrete sag, besidder den nødvendige sagkundskab. Formanden skal ligeledes ved udpegelsen af medlemmer tage hensyn til behovet for, at nævnet kan træde sammen hurtigt. Det vil endvidere blive fastsat i en bekendtgørelse, på hvilke sagsområder nævnet skal være sammensat med en ligelig repræsentation af medlemmer indstillet af henholdsvis de søfarendes og redernes organisationer; dette forudsættes dog ikke at ske i videre omfang end i dag.

Det vil endvidere i bekendtgørelsen blive fastsat, at formanden for nævnet får bemyndigelse til konkret i den enkelte sag at træffe beslutning om, hvorvidt en klage skal have opsættende virkning. Samtlige nævnsmedlemmer underrettes om nævnets afgørelser. Oplysninger om fortrolige forhold, herunder personfølsomme oplysninger vil nævnsmedlemmerne skulle behandle i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser om tavshedspligt for fortrolige oplysninger. De nærmere regler om sammensætningen af nævnet m.v. fastsættes efter høring af søfartserhvervet.

Det fremgår endelig af *stk. 8* i lovforslaget, at Søfartsstyrelsen er sekretariat for nævnet. Dette svarer til den hidtidige ordning for de tre nævn.

Til § 2

Til nr. 1-3

Bestemmelserne er en følge af forslaget om at oprette et nyt Ankenævn for Søfartsforhold, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Besætningsnævnet er i dag reguleret i § 16 i lov nr. 15 af 13. januar 1997 om skibes besætning med senere ændringer. Nævnet behandler klager over Søfartsstyrelsens afgørelser om besætningsforhold, herunder især fastsættelse af skibes besætning. Nævnet har inden for det seneste års tid behandlet fire sager.

Besætningsnævnet består af en formand, der skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne blive landsdommer, samt en repræsentant for hver af de søfarendes organisationer og et tilsvarende antal repræsentanter for redernes organisationer. I nævnets behandling af sager deltager formanden og repræsentanter for de søfarendes og redernes organisationer, således at disse er ligeligt repræsenteret. Denne praksis med ligelig repræsentation af medlemmer indstillet af redernes og de søfarendes organisationer forudsættes fortsat ved det nye nævns behandling af sager vedrørende besætningsfastsættelser.

Som følge af forslaget om at oprette et nyt Ankenævn for Søfartsforhold foreslås det nuværende Besætningsnævn nedlagt, og bestemmelserne om nævnet i besætningsloven foreslås derfor ophævet. Bestemmelserne for det nye ankenævn vil herefter fremgå af lov om sikkerhed til søs, jf. forslagens § 1, nr. 4.

Efter den gældende besætningslovs § 16, stk. 2, kan Søfartsstyrelsens afgørelser, der går ud på afvisning af en forhåndsfastsættelse, jf. § 15, stk. 2, i besætningsloven, ikke indbringes for Besætningsnævnet. Denne retstilstand forudsættes videreført ved en bekendtgørelse, der vil blive udstedt med hjemmel i besætningslovens § 26, jf. lovforslagets § 2, nr. 4. Tilsvarende vil retstilstanden efter den gældende besætningslovs § 16, stk. 3, blive opretholdt ved bekendtgørelse. Det er i den gældende § 16, stk. 3, forudsat, at klager over forhåndsfastsættelser, jf. § 15, stk. 1, kan ske til Besætningsnævnet. Denne retstilstand vil blive videreført ved, at § 15, stk. 1, bliver medtaget i forslagens nye affattelse af § 16, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 3. Det vil i bekendtgørelsen blive fastsat, at afgørelser om forhåndsfastsættelse, jf. § 15, stk. 1, i besætningsloven, skal indbringes for det nye Ankenævn for Søfartsforhold inden 1 måned, medmindre der er sket

ændringer i de forudsætninger, der har været afgørende for fastsættelsen. Dette svarer til fristen i den gældende § 16, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til beskrivelsen af det nye ankenævn, der foreslås nedsat, under bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Til nr. 4

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Til § 3

Til nr. 1-4

Der henvises til beskrivelsen af det hidtidige Tilbageholdelsesnævn og det nye nævn, der foreslås nedsat, under bemærkningerne til § 1, nr. 4. Klager over miljømyndighedernes afgørelser om forbud eller påbud udstedt i medfør af §§ 43 eller 43 a, stk. 1 eller stk. 2, jf. § 51, stk. 5, i lov om beskyttelse af havmiljøet vil fremover ske til det nye Ankenævn for Søfartsforhold i stedet for Tilbageholdelsesnævnet. Bestemmelserne omhandler situationer, hvor et skib forbydes eller påbydes sejlads eller andre aktiviteter under nærmere fastsatte betingelser på grund af forurening af havmiljøet eller fare herfor. Sammensætningen af det nye Ankenævn i havmiljøsager vil blive fastsat ved bekendtgørelse med hjemmel i den foreslåede § 21, stk. 7, i lov om sikkerhed til søs. Proceduren i havmiljølovens §§ 50 og 51 for tilrettelæggelsen af klagebehandlingen i havmiljøsager opretholdes uændret og vil i fornødent omfang blive suppleret af bestemmelser fastsat i medfør af den foreslåede § 21, stk. 6, i lov om sikkerhed til søs.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Efter de gældende regler udpeger økonomi- og erhvervsministeren en Eksamenskommission for Dykkere. Eksamenskommissionen skal bestå af mindst to medlemmer og består i dag af tre medlemmer, et fra Søværnets Dykkerskole og to fra Søfartsstyrelsen.

Eksamenskommissionen skal bl.a. udarbejde eksamensspørgsmål, afholde eksaminerne, udstede eksamensbeviser, føre tilsyn med dykkerskoler, godkende instruktionshæfter for dykkerudrustninger, føre fornødne eksamensprotokoller og korrespondance med ministeriet og dykkerskolerne. Endelig skal kommissionen holde sig ajour med udviklingen på dykkerområdet. I praksis varetages en stor del af opgaverne i Eksamenskommissionen for Dykkere af Søfartsstyrelsen.

Det foreslås i lovforslaget, at Eksamenkommissionen for Dykkere nedlægges, og at de fleste af eksamenkommissionens opgaver overtages af Søfartsstyrelsen. I foråret 2002 blev eksamenkommissionerne for søfartsuddannelserne nedlagt, og arbejdet varetages i dag af Søfartsstyrelsen. En nedlæggelse af Eksamenkommissionen for Dykkere vurderes derfor at ligge i tråd med udviklingen for de øvrige uddannelser på det maritime område, ligesom nedlæggelsen i praksis vil være af begrænset praktisk betydning.

Lovforslaget medfører således, at det fremover vil være Søfartsstyrelsen, der sikrer kvaliteten af uddannelsen og de eksaminer, som afholdes af de to skoler, der uddanner erhvervsdykkere, Søværnets Dykker-skole og Erhvervsuddannelsescenter Midt, Viborg. Opgaven med selve udstedelsen af beviser for beståede eksaminer foreslås overdraget til skolerne, men Søfartsstyrelsen vil som hidtil udstede erhvervsdykkerbevis og føre registeret over eksaminerede dykkere, der tillige indeholder oplysninger om dykkernes efteruddannelser.

Til nr. 3

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Til § 5

Det bemærkes, at det i lovforslagets § 1, nr. 4, foreslåede Ankenævn for Søfartsforhold foreslås at få kompetence til at træffe afgørelse i sager, der hidtil har henhørt under *Helbredsævnet for Søfarende og Fiskere*, som er nedsat i henhold til § 13 i bekendtgørelse nr. 903 af 28. september 2000 om lægeundersøgelse af søfarende og fiskere, jf. § 4, stk. 2, i sømandsloven. Da dette nævn er nedsat ved bekendtgørelse, vil nedlæggelsen af nævnet ikke ske direkte ved dette lovforslag, men ved ændring af bekendtgørelsen.

Helbredsævnet består af en formand, der skal opfylde de almindelige betingelser for at blive udnævnt til dommer, samt tre medlemmer, af hvilke en skal være søkyndig, en fiskerikyndig og en læge med indgående kendskab til søfartsmedicinske forhold.

Helbredsævnet træffer den endelige administrative afgørelse i sager om lægeundersøgelse af søfarende og fiskere, der af den søfarende, fiskeren, rederiet eller Søfartsstyrelsen indbringes for nævnet. Lægeundersøgelingsordningen, for så vidt angår søfarende i handelsskibe, gennemfører ILO konvention nr. 73 om lægeundersøgelse af søfarende, som Danmark har tiltrådt. Nævnet har inden for det seneste års tid behandlet ti sager.

Til nr. 1

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Til § 6

Til nr. 1

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Til § 7

Det foreslås, at lov om måling af skibe, jf. lovbekendtgørelse nr. 577 af 29. september 1988, ophæves. Den konvention, loven bygger på, er ophævet, og der udstedes ikke længere målebrev i henhold til loven.

Der er i dag to love om måling af skibe. Den ene er lov om måling af skibe, jf. lovbekendtgørelse nr. 577 af 29. september 1988, der stammer fra 1954 og er ændret flere gange senest i 1993 (Hovedlov L 1954 364: RT 1954-55: 25, 471, 1290, 1459; A 9; B 29). Den anden er lov om skibsmåling, jf. lovbekendtgørelse nr. 43 af 2. februar 1993, der oprindeligt blev vedtaget i 1977, og som er ændret flere gange senest i 1993 (Hovedlov L 1977 203: FT 1976-77: 74, 535, 3553, 3775; A 513). Ud over de nævnte love er der på området en EU-forordning om fiskeskibe, som indeholder tillempe målemetoder for visse mindre fiskeskibe (forordning nr. 2930/86/EØF om definition af fiskesfartøjs karakteristika, som ændret ved forordning nr. 3259/94/EØF).

Lovgivningen er overvejende baseret på internationale konventioner. Således er 1954-loven baseret på den nu ophævede konvention om et ensartet system for måling af skibe af 10. juli 1947 (Oslo-konventionen). 1977-loven er baseret på FN's internationale søfartsorganisation, IMCO's (nu IMO) konvention om måling af skibe af 23. juni 1969 (London-konventionen), der er anerkendt i alle søfartsnationer. Lovene gælder ikke for krigsskibe.

1977-loven gælder som udgangspunkt for alle skibe uanset længde. Skibe, der er køllagt før den 18. juli 1982, og som har en længde på mindre end 24 meter, har dog ikke været omfattet af denne lovs almindelige bestemmelser om målingspligt. Det følger imidlertid af EF-forordningen, at ældre fiskeskibe under 24 meter skal være målt senest den 31. december 2003. Det er således alene skibe, der ikke er fiskeskibe, og som har en længde på under 24 meter, og som er køllagt før den 18. juli 1982, der ikke skal måles efter 1977-loven.

Det findes imidlertid ikke længere hensigtsmæssigt at opretholde to love vedrørende måling af skibe, da 1954-loven kun har betydning for et meget begrænset antal skibe, og der ikke længere bliver målt skibe efter

loven. Det foreslås derfor, at 1954-loven ophæves som led i regeringens regelforenklingsinitiativer. Lovforslaget indebærer, at de målebrev, der er udstedt efter loven for en række ældre skibe, fortsat bevarer deres gyldighed, indtil der eventuelt skal foretages fornyet måling efter 1977-lovens regler.

Til § 8

Efter lovforslagets § 7, stk. 1, fastsættes lovens ikrafttræden af ministeren. Baggrunden herfor er, at det er nødvendigt at gennemføre en række bestemmelser administrativt, herunder foretage høring af erhvervet, samt gennemføre udnævnelsen af medlemmer, inden Ankenævnet for Søfartsforhold kan træde i kraft. Med bestemmelsen undgås det, at de eksisterende nævn nedlægges, før Ankenævnet for Søfartsforhold kan nedsættes. Efter stk. 2 er fastsat, at sager, som ved lovens ikrafttræden er modtaget til behandling i Tilbageholdelsesnævnet eller Besætningsnævnet, skal færdigbehandles af disse nævn efter de hidtil gældende regler. Herved sikres, at de sager, der er modtaget, behandles af det nævn, hvortil klagen for-

melt er fremsendt og efter de for disse nævn gældende regler.

Det foreslås i § 8, stk. 3, at målebrev, der er udstedt i medfør af lov om måling af skibe, og som er gyldige på det tidspunkt, hvor lovforslaget træder i kraft, bevarer deres gyldighed, medmindre der foretages sådanne ombygninger eller ændringer af skibet, at der i medfør af § 8 i lov om skibsmåling skal foretages ommåling.

Til § 9

Bestemmelsen indebærer, at ændringsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland. De forhold, som loven omfatter, er færøske særanliggender, men er rigs-anliggender for så vidt angår Grønland.

Det foreslås derfor, at lovforslaget ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Et udkast til en anordning om ikrafttræden af loven for Grønland vil blive forelagt det grønlandske hjemmestyre efter lovens ikrafttræden.

Gældende formulering

§ 16. Kun de medarbejdere i Søfartsstyrelsen, som er bemyndiget dertil, kan tilbageholde skibe, jf. § 14, stk. 1 og 2. Havnefogder (havnemestre) kan dog af Søfartsstyrelsens bemyndiges til foreløbigt at tilbageholde et skib.

Stk. 2. Søfartsstyrelsen kan informere andre lande, klassifikationsselskaber eller personer og offentliggøre oplysninger om skibe, der er blevet tilbageholdt eller er meddelt anløbsforbud, herunder om navnet på skibets klassifikationsselskab, befragter m.v. og årsagen til tilbageholdelsen eller anløbsforbudet.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om Søfartsstyrelsens tilbageholdelse af skibe og meddelelse af anløbsforbud, herunder om underretning af politi og havnemyndigheder m.v. Økonomi- og erhvervsministeren kan endvidere fastsætte regler om fremgangsmåden ved og betingelserne for ophævelse af tilbageholdelser eller anløbsforbud.

Stk. 4. Søfartsstyrelsens afgørelse om tilbageholdelse af et skib og anløbsforbud kan af vedkommende rederi indbringes for Tilbageholdelsesnævnet.

Kapitel 6

Tilsyn m.v.

§ 17. Økonomi- og erhvervsministeren er øverste administrative myndighed i spørgsmål vedrørende denne lov, jf. dog stk. 3, § 7, stk. 2, § 8 og § 21, stk. 2.

Stk. 2-6....

Stk. 7. Henlægger økonomi- og erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Søfartsstyrelsen eller anden offentlig myndighed, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Lovforslaget

§ 1

I lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 627 af 26. juli 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 4, ændres »Tilbageholdelsesnævnet« til: »Ankenævnet for Søfartsforhold«.

2. I § 17, stk. 1, ændres »§ 21, stk. 2« til: »§ 21, stk. 3«.

3. § 17, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder om at Søfartsstyrelsens og andre offentlige myndigheders afgørelser truffet i medfør af loven ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

Gældende formulering

Kapitel 7

Tilbageholdelsesnævnet

§ 21. Økonomi- og erhvervsministeren ned-sætter Tilbageholdelsesnævnet, der består af en formand, der skal være dommer, samt et antal medlemmer med teknisk eller nautisk sagkundskab. For hvert af medlemmerne kan udpeges stedfortrædere.

Stk. 2. Tilbageholdelsesnævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fast-sætter nævnets forretningsorden.

Lovforslaget

4. Kapitel 7 affattes således:

»Kapitel 7

Ankenævnet for Søfartsforhold

§ 21. Økonomi- og erhvervsministeren ned-sætter et Ankenævn for Søfartsforhold, der be-handler klager over tilbageholdelse af skibe og forbud imod anløb af dansk havn, påbud og for-bud over for skibe, som er meddelt i henhold til § 43 eller § 43 a, stk. 1 eller 2, i lov om beskyt-telse af havmiljøet, fastsættelse af skibes besæt-ning samt søfartslægers afgørelser om søfaren-des og fiskeres helbredsmæssige egnethed til skibstjeneste.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan henlægge behandlingen af klager over andre af-gørelser end de i stk. 1 nævnte til Ankenævnet for Søfartsforhold.

Stk. 3. Nævnets afgørelser kan ikke indbrin-ges for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Nævnet består af en formand, der skal være dommer, samt et antal sagkyndige med-lemmer. For formanden kan udpeges en sted-fortræder. Nævnets sagkyndige medlemmer skal have kendskab til søfartsforhold, herunder tekniske, nautiske eller søfartsmedicinske for-hold.

Stk. 5. Formanden og nævnets medlemmer samt stedfortræderen for formanden udnævnes af økonomi- og erhvervsministeren for en peri-ode af 4 år med mulighed for genudnævnelse.

Stk. 6. Ved afgørelsen af den enkelte sag del-tager et antal medlemmer udpeget af forman-den efter regler fastsat af økonomi- og er-hvervsministeren.

Stk. 7. Økonomi- og erhvervsministeren fast-sætter regler om udpegning af nævnets med-lemmer, nævnets virksomhed, om formandens sammensætning af nævnet i de enkelte sager, samt om klagefrister og sagsbehandling.

Stk. 8. Søfartsstyrelsen er sekretariat for An-kenævnet for Søfartsforhold.«

Gældende formulering

§ 15. Søfartsstyrelsen fastsætter efter anmodning besætningen for et projekteret skib, for et skib, der agtes ombygget, samt for et udenlandsk skib, der agtes overført til dansk flag (forhåndsfastsættelse).

Stk. 2. Finder Søfartsstyrelsen, at en forhåndsfastsættelse ikke med fornøden sikkerhed kan foretages, afvises anmodningen med fornøden begrundelse.

Stk. 3. En forhåndsfastsættelse, eventuelt ændret ved indbringelse for besætningsnævnet, har bindende virkning, medmindre der er sket ændringer i de forudsætninger, der har været afgørende for fastsættelsen.

Besætningsnævnet

§ 16. Afgørelser truffet af Søfartsstyrelsen i henhold til § 4, stk. 2, § 5, § 6, stk. 3, § 9, stk. 2 og 3, § 10, stk. 2 og 3, § 12 og § 18, stk. 2, kan af vedkommende rederi eller søfarendes organisation indbringes for Besætningsnævnet, der træffer den endelige administrative afgørelse.

Stk. 2. En afgørelse, der går ud på afvisning af en forhåndsfastsættelse, kan dog ikke indbringes for nævnet.

Stk. 3. Når en af Søfartsstyrelsen foretaget forhåndsfastsættelse ikke inden 1 måned har været indbragt for nævnet, kan en afgørelse om den endelige besætningsfastsættelse i overensstemmelse med forhåndsfastsættelsen kun indbringes for nævnet, når der er sket ændringer i de forudsætninger, der har været afgørende for fastsættelsen.

Stk. 4. Besætningsnævnet består af en af erhvervsministeren udpeget formand, der skal opfylde de almindelige betingelser for at blive udnævnt til landsdommer, samt en repræsentant for hver af de søfarendes organisationer og et tilsvarende antal repræsentanter for redernes organisationer, der alle udnævnes af ministeren efter indstilling fra de pågældendes organisationer. For hvert af medlemmerne udnævnes stedfortrædere.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nævnets forretningsorden.

Stk. 6. I nævnets behandling af en sag deltager formanden og repræsentanter for de søfarendes organisationer og redernes organisationer, således at disse er ligeligt repræsenteret.

Stk. 7. Indbringelse af en sag for nævnet har ikke opsættende virkning

*Lovforslaget***§ 2**

I lov nr. 15 af 13. januar 1997 om skibes besætning, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 465 af 14. juni 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 3, ændres »besætningsnævnet« til: »det i medfør af lov om sikkerhed til søs nedsatte Ankenævn for Søfartsforhold.«

2. Overskriften til § 16 affattes således:

»Klager over besætningsfastsættelse«

3. § 16 affattes således:

»§ 16. Afgørelser truffet af Søfartsstyrelsen i henhold til § 4, stk. 2, § 5, § 6, stk. 3, § 9, stk. 2 og 3, § 10, stk. 2 og 3, § 12, § 15, stk. 1, og § 18, stk. 2, kan af vedkommende rederi eller søfarendes organisation indbringes for det i medfør af lov om sikkerhed til søs nedsatte Ankenævn for Søfartsforhold.«

Gældende formulering

§ 26. Henlægger erhvervsministeren sine be-
føjelser efter loven til Søfartsstyrelsen, kan mi-
nisteren fastsætte regler om klageadgangen,
herunder at klager ikke kan indbringes for høje-
re administrativ myndighed.

§ 50. Afgørelser, der kan påklages, skal oply-
se datoen for klagefristens udløb og i øvrigt in-
deholde oplysning om,

- 1) at afgørelsen kan påklages skriftligt, og til
hvem afgørelsen kan påklages,
- 2) at klage over afgørelser, der er truffet i
medfør af § 26, stk. 1, skal indgives til den
myndighed, der har truffet afgørelsen, at
klage over afgørelser, der er truffet inden
for områder som nævnt i § 26, stk. 5, skal
indgives til Miljøklagenævnet, jf. § 51, stk.
3, at klage over afgørelser, der er truffet i
medfør af § 43, skal indgives til Tilbagehol-
delsesnævnet, jf. § 51, stk. 4, mens klage
over afgørelser, der er truffet i medfør af
regler, der er fastsat med hjemmel i § 33,
stk. 2, skal indgives til Miljøklagenævnet,
jf. § 51, stk. 2, og
- 3) ...

§ 51. Amtsrådets eller i Københavns Kom-
mune kommunalbestyrelsens afgørelser om
dumpning af optaget havbundsmateriale, jf. §
26, stk. 1, kan påklages til miljøministeren, jf.
dog stk. 2.

Stk. 2-4.....

Stk. 5. Forbud eller påbud efter § 43 over for
skibe og platforme kan påklages til det Tilbage-
holdelsesnævn, der er nedsat i henhold til lov
om skibes sikkerhed m.v. Tilbageholdelses-
nævnets afgørelser kan ikke indbringes for an-
den administrativ myndighed.

Stk. 6. I forbindelse med behandling af en
klagesag efter stk. 5 indhenter Tilbageholdel-
sesnævnet en udtalelse om sagen fra en af mil-
jøministeren udpeget sagkyndig.

Stk. 7. Klage efter stk. 2 og 3 indsendes til
Miljøklagenævnet, mens klage efter stk. 5 ind-
sendes til Tilbageholdelsesnævnet.

Stk. 8-9.....

Lovforslaget

4. § 26 affattes således:

»§ 26. Økonomi- og erhvervsministeren kan
fastsætte regler om klageadgang, herunder om
at klager over Søfartsstyrelsens afgørelser ikke
kan indbringes for anden administrativ myn-
dighed.«

§ 3

I lov nr. 476 af 30. juni 1993 om beskyttelse
af havmiljøet, som ændret bl.a. ved lov nr. 435
af 10. juni 1997, og senest ændret ved § 1 i lov
nr. 393 af 28. maj 2003, foretages følgende æn-
dringer:

1. I § 50, nr. 2, ændres »Tilbageholdelsesnæv-
net« til: »det i medfør af lov om sikkerhed til
søs nedsatte Ankenævn for Søfartsforhold«.

2. I § 51, stk. 5, ændres »det Tilbageholdelses-
nævn, der er nedsat i henhold til § 21 i lov om
skibes sikkerhed m.v.« til: »Ankenævnet for
Søfartsforhold, der er nedsat i medfør af
lov om sikkerhed til søs«, og »Tilbagehol-
delsesnævnets« ændres til: »Nævnets«.

3. I § 51, stk. 6, ændres »Tilbageholdelsesnæv-
net« til: »Ankenævnet for Søfartsforhold«.

4. I § 51, stk. 7, ændres »Tilbageholdelsesnæv-
net« til: »Ankenævnet for Søfartsforhold«.

Gældende formulering

§ 4. Uddannelse som erhvervsdykker afholdes på en af Søfartsstyrelsen godkendt dykker-skole.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om adgangsbetingelser, undervisningens indhold og omfang samt andre forhold vedrørende undervisningen.

§ 5. Erhvervsministeren nedsætter en eksamenskommission, der afholder eksaminerne, herunder dykkerprøver, og udsteder eksamensbeviser. Eksamensbeviser udstedes uden betaling.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter eksamenskommissionens forretningsorden.

§ 22. Henlægger erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Søfartsstyrelsen, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 75 a. Henlægger erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Søfartsstyrelsen, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 10 a. Henlægger industriministeren sine beføjelser efter loven til Søfartsstyrelsen, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Lovforslaget

§ 4

I lov om dykkerarbejde og dykkermateriel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 18 af 7. januar 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 2, ændres »og omfang« til: », omfang og eksaminer, herunder om udstedelse af eksamensbeviser«.

2. § 5 ophæves.

3. § 22 affattes således:

»§ 22. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder om at klager over Søfartsstyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

§ 5

I sømandsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 19. september 1995, som senest ændret ved lov nr. 277 af 8. maj 2002, foretages følgende ændring:

1. § 75 a affattes således:

»§ 75 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder om at klager over Søfartsstyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

§ 6

I lov om skibsmåling, jf. lovbekendtgørelse nr. 43 af 2. februar 1993, foretages følgende ændring:

1. § 10 a affattes således:

»§ 10 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder om at klager over Søfartsstyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

Til lovforslag nr. L 13. Skriftlig fremsættelse (8. oktober 2003)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sikkerhed til søs, lov om skibes besætning, lov om dykkerarbejde og dykkermateriel m.v. og forskellige andre love samt om ophævelse af lov om måling af skibe (Sammenlægning af klagenævn, regulering af klageadgang, nedlæggelse af Eksamenskommissionen for Dykkere samt regelforenkling vedrørende skibsmåling).

(Lovforslag nr. L 13).

Lovforslaget er et led i regeringens bestræbelser for at gennemføre en modernisering af råd og nævn samt regelforenklinger. Lovforslaget har til formål at forenkle klagenævnsstrukturen på

søfartsområdet ved at sammenlægge Tilbageholdelsesnævnet, Besætningsnævnet og Helbreds-nævnet for Søfarende og Fiskere i et nyt ankenævn, "Ankenævnet for Søfartsforhold". Det nye ankenævns kompetence foreslås afgrænset på samme måde som de tre hidtidige nævns, men med mulighed for ministeren til at henlægge yderligere områder til nævnet, såfremt der måtte opstå behov herfor. Lovforslaget indeholder desuden hjemmel til at regulere klageadgangen på søfartsområdet. Endvidere nedlægges Eksamenskommissionen for Dykkere.

Det foreslås endelig at ophæve en af de to gældende love om skibsmåling, idet loven er nu overflødig.

Jeg henviser i øvrigt til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, og anbefaler forslaget til Folketingets velvillige behandling.